

nike, ker jih nekateri, žalibog, tako malo spolujojo!

Zveličar je zmagajosno in veličastno od mrtvih vstal, ali prej je moral veliko pretrpeti! Zato se potolaži tudi ti, dragi kmet, obrtnik in delavec, v svojem trpljenju. Kadar te bo žalost prejela, kadar te bo dobré nebeski Oče za poskušajo obiskal s kakim križom, z nesrečo ali celo bolezni, kadar se ti bo srce žalosti krčilo, da boš skoro obupaval, takrat poglej doma na božjo marstro in spomni si, da tako ubog in žalosten, kakor ljubi Zveličar, dozdaj vendar še nisi bil in On je bil najsvetjeji, mi pa smo tolkerim slabostim podvrženi siromaki! Ali si mar imel za zibelko trde jaslice kakor Jezus? V svojem življenju ni imel, kamor bi glavo položil! Sam se je milo pritožil: „Lisice imajo svoje brloge in ptice svoja gnezda, Sin človekov pa nima, kamor bi glavo položil! (Luk. 9, 58). Ecce homo! Lejte človek, lejte, ali je človeku podoben, je rekel Pilat, ko ga je zbitanega, razmesarjenega, vsega krvavega pokazal Judom in judovskim zagrizenim duhovnikom, da bi jih obmeħħal k usmiljenju in sočutju do božjega Trpina. (Jan. 19, 5.) V getsemanskem vrtu je Jezus tarnal: „Moja duša je žalostna do smrti“ (Marka 14, 34) in na sv. križu od vseh, celo od svojih učencev zapuščen, je milo, ganljivo vzdihal: „Bog moj, Bog moj, zakaj si me tudi ti zapustil!“ (Mat. 27, 46.) Njegova smrtna postelja pa je bil križ in vendar lej! Vse to trpljenje je minilo in zdaj sedi Kristus v veličastnu na desnici božji! Tudi tvoje trpljenje, ljubi kmet, obrtnik in delavec, mine, in ako ga boš nosil voljno in potrežljivo v božjo voljo vdan, potem se ti bo tudi tvoje trpljenje spremenilo v večno, neminljivo veselje. Po velikem petku, po trpljenju, mukah in nadlogah pride tudi za tebe vesela velika nedelja! Kdor pa hoče tukaj imeti nebesa, pa jih onkraj groba imel ne bo!

* * *

„Jaz sem vstajenje in življenje, je dejal Jezus, kdor v mene veruje, ne bo videl smrti vekomaj, jaz ga obudim na sodnji dan.“ (Jan. 11, 25.) Veseli se tedaj, ljuba mladina, velikonočnih praznikov! Uvetiš kakor rožice v božjem vrtu, le škoda, da ta lepi cvet tvoje mladosti zveni in izgine. Vendar ne, ni škoda! Živi poštano in ti, ljuba mladina, boš lepo, vekomaj enkrat v rajskem vrtu zopet razcvetela.

Na velikonočno nedeljo, ko obhajamo časti spomin Kristusovega veličastnega vstajenja, veselite se tudi vi, poštene možje in poštene žene, naj ste že na kmetijah ali vinskih, naj ste obrtniškega, delavškega ali katerega koli drugega stanu. Zdaj ste močni in kreplki na telesih. Škoda le, da vaša moč opeša in po kreplkih letih pride siva, slabotna, nadležna starost. Vendar ne, ni škoda! Živite le pravično in vi boste enkrat še bolj močni vstali in zima starost vam na večnosti ne bo nič škodovala.

Velikonočni prazniki in Kristusovega vstajenja veselite se tudi vi, siromaki, režezi, trpini in bolniki, kjerkoli ste, vsaj danes pozabite na to, da živimo v solzni dolini. Kristus je siromake, bolnike in trpine pred vsemi ljubil, saj je njegovo dobro srce znalo, kdo potrebuje največ njegove pomoči in tolažbe. Živite potrežljivo in vdano v božjo voljo in enkrat v nebesih bodo angelji osušili in obrisali vaše solze.

Velikonočne nedelje veselite se konečno tudi vi, sivolasi starček! Smrt je že blizu pred vami, kmalu bote šli v temni grob. Ali nič ne dé, veselite se le, kajti v grobu ne boste ostali vekomaj. Poglejte grob, kjer je bil Jezus pokopan, je prazen, Kristus je iz njega slavno od mrtvih vstal. Tako tudi vas bo enkrat angelj poklical: vstanite od mrtvih, prebudite se v svojih grobovih in pojrite v večnost, kjer ni več ne starosti, ne smrti!

Ljite, koliko lepih, ganljivih spominov in naukov nam ponuja vesela velika noč!

O srce dan, o dan veseli,
ki ga je storil nam Gospod,
da bi mu večno hvalo peli!
Odresen je človeški rod,
odprt stoji nam paradiž,
in vrata vanj je sv. križ!
Alezluja! Alezluja!

Šola na deželi in nemški poduk.

Prav je, naprednjaki, da se k nam obračate v svojih zadevah in težavah. To je nam v posos, ker jasno spričuje, da ste uverjeni, da vam želimo vselej le neobično in odkritosčno pomagati, zlasti takrat, kadar se gre za nemški poduk v šoli, za napredek in za prihodnjo srečo vaših otrok. Duhovščina je seveda nasprotna vsakemu napredku, kajti z napredkom propada neomejena oblast. Bolj ko se svet zaveda, bolj se krši klericalno gospodstvo. In naprednosti naj se privadijo tudi vaši otroci v naprednih šolah z nemškim podukom. Menimo, da smo vam v zadnjih številkah dovolj pojasnili, koliko je za srečno prihodnost vaših otrok potreben nemški jezik, to zanikati more res le kak poln norec. Lejte, vaši duhovniki morajo znati poleg slovenskega jezika še kolikor toliko tudi latinski, nemški, grški, celo židovskega se eno leto učé. Vaši prvaški dohtari morajo zraven slovenščine najpred nemško znati, sicer bi ne bili postali dohtari in si tako dober kruh služili. In glej, tebi, ljubi kmet, obrtnik in delavec, ravno ti ljudje ne privoščijo, da se ti in tvoji otroci naučijo še drugega jezika, tebe hočejo imeti vedno le zabitega, neumnega, bedastega, da se jim potem pustiš od njih voditi kakor in kamor se jim le poljubi! Zahtevaj brezobzirno nemški poduk v šoli, ki tebi in tvoji deci le koristi in vse psovanje in napadanje klericalne druhali pa vračaj ostro nazaj ter jim reci: Jaz sem gospodar nad svojo družino in vzgoja mojih otrok se bo vršila po mojem trezem prepričanju, saj vidim, kako se nam ubogim trpinom godi v nezgodnih verigah klericalnega jarma in nazadnjaštva. Kmet, obrtnik in delavec, odpri oči, drži se naših nasvetov in ti nam boš še hvaležen! In znovič ter znovič tu vsem našim somišljenikom polagamo toplo na srce, pobrigajte se povsod za nemški poduk v šoli. Tukaj pa vam podajamo vzorec, kako mora napredna občina, oz. krajni šolski svet poslati prošnjo na okrajni šolski svet v dosegu nemškega podučnega jezika v šoli.

I.

Slavni okr. šolski svet

V

(..... okr. šol. svet dotednega kraja.)

V seji občinskega odbora (ozioroma krajnega šolskega sveta) v dne 1906 se je soglasno sklenilo vložiti prošnjo na sl. okrajni šolski svet v zaradi vpeljanja nemškega poduka v ljudski šoli v in sicer v zadnjih treh razredih.

Občinski odbor v dne 1906.

Županov podpis.

K zgornji prošnji naj se priloži tudi povabilo k seji z dnevnim točko: „Zahteva nemškega poduka na naši šoli“ ter zapisnik seje.

II.

Ako pa je kateri obč. zastop, ozir. krajni šolski svet v prvaško-klericalnih rokah, potem naj se kak naprednjak loti dela in pri svojih naprednih sosedih v svoji občini na sledče prošnjo pobira podpisne. Kadar dobi % podpisov od starišev svoje občine za nemški poduk, potem naj eden to prošnjo pošlje na okr. šolski svet, ki bode vaši želji rad ustregel. Vzorec take druge prošnje je:

Slavni okr. šolski svet

v

Podpisani stariši šolske občine nujno prosijo, naj višja šolska oblast v ljudski šoli v v zadnjih treh razredih vpelja nemški poduk.

v dne 1806.

(Tukaj sledé podpisi starišev).

Naprednjaki! Vse to dobro še enkrat preberite in ravnajte se po tem. Če pa celo okr. šolski svet ne ustreže Vaši prošnji, potem napišite in podpišite isto prošnjo še enkrat in jo pošljite na deželni šolski svet naravnost v

Gradec (Landesschulrat in Graz), ali pa obrnite na kakega naprednega nemškega slanca, ki bo gotovo vašo prošnjo spravil v roke. Še enkrat vam ponavljamo: Vi plaćujete učitelje, za vaš denar se zidajo šole, skoro palačam podobna šolska poslopja, to imate po postavi pravico, svoje žene le bila izraziti zaradi poduka svojih otrok.

Dopisi iz Štajerskega.

Iz Šoštanja. (Nova fajmoštra). Dne 1. marca smo spremili k večnemu pokopu Jana Ravlen, klobučarja in hišnega posestnika v Šoštanju. Ker je bil Mayerjaš, je samo po umetno, da se je moral demonstrirati s 3 m dolgo slovensko trobojnico, sicer bi ne bi vedel, da je bil ranjki Slovenec. Ker je b. župnik odsoten, je sprevod vodil kaplan Hrašovec s tovarišem. Po opravljenih molitvah zavetje raka dubevčina pokopalnišče. G. Hrašovec ni nobenega tehtnega vzroka ranjkemu na gospodarje, ker so mu znane kočljive razmere odsodba ranjkega, prošnja za pomilovanje cesarju itd. Drugače pa je mislil Franjo Rajna od vlade odstavljeni purgermajster „Hrašovec“ — tako si je mislil Rajster — ne znaš ali nočeš izpregovoriti tolažilne besede na pa „Jaz“ danes fajmoštra špilal in mestoval. In začel je v klobuku napisati vor klobasariti, otroke vezati in čebuliti ganljivo in — v srce segajoče, da se je vse činstvo smejalo in krohotajo zapuščalo dvor. V trgu prišedli si lahko opazovali, so se ljudje v gručah zbirali in pogovarjali, „novem Šoštanjskem fajmoštru“. Tudi na so radovedno vprašale: „Kedaj bo neki maševati in spovedovati ta novi fajmoštr?“ Neki 70 letni možak, vračajoč se domov s kopališča, je tako le modrovale s svojim spajevalem: „Ves, Tina, vse bi bilo pravemo to je bilo lepo — ko bi bil le Rajster molbina se v Tina pa ga zavrnje rekoč: „Veš, France, Rajster je že tak! Ker ne more biti več purgermajster, hoče pa fajmošter biti.“ Ker pa Mayerjaš novi fajmošter Rajster še ne zadostuje, izso si še drugega v osebi Mihe Stanovšeka, črja in obč. birci v Šoštanju. Tisti Mohorjevo družbo v Šoštanju. Ker pa je Šoštanjanov malo število, lovi kmete po fari ter zapisuje za Šoštanjske purgarje. Naš drugi fajmošter — oseba kakor nalašč za to! — opajmo — srečni Šoštanji, ki zbirajo v svojem okrilju duhovnikov, namešči tu so: naš pravi župnik dveva kaploma, dva vpokojena župnika zdaj še: Rijster in Stanovšek! Oj Šoštanji, hočeš še več? Naj še kdo govoril o pomanjkanju duhovnikov! Toliko zadostnji za danes! Hodnjič pa hočemo priti z zgodovino Šoštanjskih štirikratnih občinskih volitev in slavnosti občinstvu dokazati, da se je to do pičice iznilo, kar smo pisali dne 19. jun. 1904 v listu:

Si bomo zbrali drugega,
Ti vodil nas ne boš,
Za tebe drugo mesto bo,
Ti poletis zdaj — v koš.

Iz Polzeli v Savinski dolini. Slov. Gospod in kranjski pankrt sta prijavila večinoma neresen dopis, na katerega moramo odgovoriti. Na prvi nedeljo je imela „tovarna požarna brama“ svojo veselico in sicer brez vstopnine. Zato brez razločka, bodisi delavec, kmet ali gospod — za vse je bilo dovolj zabave pripravljene posebno tombola je vsakega zadovoljila. Večer je pa tudi naša nasprotna „polzelska žarna brama“ imela svojo veselico, a res na ljubo moramo reči, da je tista „lepa savenska veselica“, kakor Slov. Gospodar je bila tako klaverina in le kratki čas trajala, jem ne jem je okroglega zmanjkalno in večje število gostov se je podalo rajši k veselicu „tovarna požarna brama“. To vse dokazuje, da je možje, kakor sponzor v znamenju vpeljega poljšega, izvrstna in za noben narod razdaljiva, pa se z navdušenjem tako nemške kakor venske pesmi.

Zdaj pa čujte! Neki nam dobro znani, bounski pisaci, ki tudi od tovarne dobiva poročila, da lažje svoje otroke pošilja v šolo, v teri se naučijo nemškega jezika, se je predvsem v Slov. Gospodarju zavoljo te veselice tovarne v slabe venake.

aramotiti. Mi tam beremo: „Mi ne potrebujemo nemških fabrik, za nas kmete bi bilo brez njih bolje.“ — Mi tu samo vprašamo: Kakšna pa je bila Polzela pred več leti? Marsikateri se še dobro spominja, kako je plemenita g. Pongraz plačeval 25 do 30 krajcarjev za težavno celodansko delo in zadovoljni smo morali biti. Poglejmo pa sedaj! Kakor hitro se je tovarna ustanovila, takoj smo vsi imeli boljši zasluzek in marsikateri delavec si je za to, kar je v tovarni zasluzil, kupil že majhno domačijo. Posebno pa trgovci in krčmarji so si za denar, ki so jim ga večinoma nanosili tovarniški delavci, sezidali lepe in velike hiše. Pa tudi rokodelci si na tisti način zgradili hiše in rokodelska poslopja in potlej se se od tovarne obrnili, ali poglejmo njihovo zadnjo pot — vse grakom živigat in žabam gost!

Slavni dež. odbor pa bi vprašali in prosili, naj si tisti sij enkrat ogleda „delovanje naše občine. Mi plačujemo 195% davka, ali slabših cest in mostov gotovo ni v nobeni občini na Štajerskem. Črez mesto je že celo nevarno hoditi! Naša 4 razredna šola še dozdaj ni plačana in občina je nam naložila že drugo. Mi nismo nikakor zoper šolo in bi nas samo veselilo, da bi se takaj naši otroci naučili prav lepih in koristnih reči, posebno ker tovarna zmiraj večja postaja in delavec, ki je le količaj zmožen nemškega jezika, tam veliko več zasluzi. Tudi naši trgovci, krčmarji in obrtniki bi ne bili postali tako premožni, ako bi samo slovenski znali. Tudi našim kmetom nemški jezik pride prav, ko se hmelj prodaja. Zato tudi zahtevamo, da se naši otroci v šoli tudi nemško naučijo, da si pozneje boljše in lažje kruh zasluzijo. Marsikateri pošilja svoje otroke od tukaj v mesto, da se več naučijo. Ali mi, ki otroke potrebujejo tudi doma za delo in v mestu ne moremo za nje plačevati, moramo svojo deco pošiljati le v takajšno slovensko šolo in nobenemu otroku ne bo priložnost dana, da bi se doma le nekoliko naučil nemški, in to bi bila velika škoda. Učitelji bi tudi ne mogli vsakega prvega hoditi po svoj lepi zasluzek, ako bi se ne bili nemško naučili. Zakaj pa ste zdaj, učitelji, nemškemu podaktu tako nasproti? Mi to vemo! Vi kratko malo želite, da bi mi neumni ostali!

Op. ur. Naprednjaki, združite se ter zahtevajte v svojih šolah odločno poduk v nemškem jeziku in poslužite se našega nasveta v tej številki, v katerem je razvidno, kako morate postopati, ako hočete doseči nemški poduk.

En izmed mnogih.

Od Sv. Antona v Slov. gor. Vsem naprednim obč. predstojnikom v premislek. V vašem cenj. listu Štajercu ste pred kratkim povdarjali, da si nekateri prvaško-klerikalni časniki na podel način prizadevali, nekatere napredne župane zaničevati zavojjo njih pisave in nemškega uradovanja. To se je zgodilo tudi v št. 38. Domovine v dopisu „Sv. Anton v Slov. gor.“. Priznamo, da slovenskemu kmetu na deželi ni dana priložnost, da se veliko nauči, da izvrši višje šole, da se popolnoma v pravilno nemščine nauči, ali temu ni krv kmet, temveč — pomanjkljivi nemški poduk. Ali kaj se je naučil, to mu je v čast, ako se te zmožnosti v nemščini poslužuje, čeravno ga za to zaničuje podla prvaško-klerikalna banda. Mlečobnemu, zagrizenemu potepuhu od Sv. Antona v Slov. gor., ki je v omenjeni številki Domovine tako nesramno in surovu napadel zaslужnega moža, bodi tu povedano, da se je ta zagrizeni fantič le s pomočjo nemščine in nemških šol povdignil do boljšega kruha. Naj torej le Boga zahvali in naj ne krati in ne zavida, če tudi drugi nemški znajo in govorijo. Naj se tudi v zanaprej izogiblje takim neosnovanih in nesramnih napadov, drugače se lahko zgodi, da kaj toplega skupi za svojo vročkernost. Mi tu omenjam, da poznamo dosti klerikalnih obč. predstojnikov, ki so zagrzeni Slovenci in črtijo vse, kar je nemške narodnosti. Ti modrinjanji so se podučevali na trdno narodni podlagi in poglejte jih le od blizu, kaki duševni revčekti so tisti! Če kaj slovenski napišejo, ne veš, ali je to slovenski ali japonski, tako slabo je to se stavljeno. In ta podle duše hočejo nas zaničevati zavojjo slabe nemške pisave, med tem ko sami v slovenskem uradovanju še slabše pišejo? Mi pozivamo vse napredne župane: Uradujte le tudi v

nemškem jeziku, bodite ponosni, da znate nekaj več kakor navadni tepec, kažite vselej, da ste si pridobili nekaj zmožnosti tudi v drugem jeziku. Preskrbite si izvrstno knjigo „Gemeinde-secretär“, ki jo dobite v vsaki knjigotrgovini v Ptaju, Celju in Mariboru, tam najdete vse, česar vam je treba v nemškem uradovanju in bodite prepričani, da svet zahteva dandanes naprednost, ki vam bo vselej le v ponos in čast. Mi starini izkušeni napredni župani pa ne dovolimo, da nas podučuje kak neizkušeni, mlečezobni, klerikalni fantič o naših dolžnostih, njih napade po klerikalno-prvaških cunjah pa bomo vselej z vso brezobzirnostjo odbili. Ljudstvo, oklepni se naprednjaštva, iznebi se nedostojnega klerikalnega jarma. Klerikalci te, ljubi kmet, obrtnik in delavec, hočejo imeti za bitega, ne umnega, neizšolanega, brez omike, da te po tem na povodcu imajo ter delajo s teboj, kakor se jim poljubi.

Dopisi iz Koroške.

Iz Radiž v celovški okolici. Dragi Štajerc, sprejmi enkrat tudi od našega hriba par vrstic, saj imaš pri nas bralcev dovolj, ki radi zvedo kaj novega. Blizu poldruga leto je, odkar so tukaj neki gospodje ustanovili toli „potreben“ katoliški-izobraževalno društvo. Pred ustanovitvijo so romali od hiše do hiše, da dobijo več udov na limanice. Nekateri so pripovedovali o lepih kujigah, drugini zopet o petju, stariem „babikam“ pa o neki bratovščini itd. S tem so jih res nekaj nalovili. Ali večina tukajšnjih pametnih in naprednih kmetov je takoj spreviedela, da iz te moke ne bo tečnega in okusnega kruha ter se jim možato pokazali „fige“. Eden, ki je namestnik ustanovitelja tega društva, se pa nam kar smili. Ima pač veliko opravkov. Vsako nedeljo mora biti na mestu, da porazdeli med ljudstvo po sv. meši pobožni in „častivredni“. Mir, ki je kupljen večjel za tiste beliče, ki jih nanosijo stare „babike“ v društveno blagajno. Omenjeni možičelj ima tudi veliko postranskih skrbi, a zakaj bi ne, saj bo menda tudi kmet postal in nam preskrbel na Radižah mlekmarni, kakov se čuje, že po veliki noči. No, radovedni smo že, če se bo mleko vozilo ali nosilo. Pot odtod je dobro uro navzdol in kamenit, do Celovca pa imamo tri ure hoda. In potem, kje se tu le mleko dobi, saj ga pri več kmetih še za kavo ni! Tudi muzika beli temu gospodči glavo, kajti on je pevovodja. „Tamburice“ je baje že precej izšolal, ali tisti mu nočejo več brnkat. No, s pevci mu gre boljše, ti ga ubogajo. Pri nekem pogrebu jih je celo postavil na tukajšnjem pokopališču pred tukajšnjo cerkvenco pevce, da so jim zapeli na ušesa „žalostinko“, kakovše še nikdo dozdaj ni slišal. To vam je bila res „žalostna žalostinka“! Pa brez zamere!

Iz celovške okolice. Še dokaj mirno je tu bilo pri nas, dokler k nam ni prišel iz Ljubljane žalostno zasloveli dr. Brejc. Mi kmetje na Koroškem znamo skoro vsi nemški in smo na to ponosni, ali ta nepridiprav nas mirne Korošce le šunta in šunta proti uradom, češ, naj nagajamo uradnikom s tem, da zahtevamo od njih slovensko uradovanje. Ta človek ima veliko nemirov na vesti! Mi ga tu ne potrebujemo, mi ga nočemo poznati, mi smo zadovoljni s svojimi sodedi Nemci in Brejček naj se vrne tja, odkod je prišel, v prihodnje ga nažemo kakor cucka, če se še drzne k nam priti na šuntat.

Najnovejše politične vesti.

Zvišanje plače kat. duhovščini. V budžetnem pododseku se je že dovolila kongrau t. j. zvišanje plače kat. duhovščini, kijo seveda morajo plačati itak že preobloženi davkoplačevalci. Poslanec dr. Steinwender je poročal, naj se v dodokle župnikov in dekanov vračenijo tudi do hodiči iz farovških kmetij, gozdov, vinogradov, ali ta predlog je bil odklonjen. Za napredne stranke v drž. zbornici pa bo pri splošni razpravi veljalo: Nikako zvišanje plače kat. duhovnikom, ako se nasprotno ne dovoli zakonska reforma.

Državni zbor. Ministerski predsednik baron Gautsch je zadnjega marca nenadoma poslal poslance domov in sklical za en tened kranjski

deželni zbor, ki se ima baviti s splošno volilno preosnovou za kranjski dež. zbor. Do 27. aprila bodo državni poslanci obhajali velikonočne počitnice, včlic temu vlečjo tudi zdaj 20 K na dan.

Rusija. Na Ruskem so žalostne razmere. Ta velikanska država, ki je že v Evropi večja kakor vse zahodne evropske države skup, hira vsled nezadovoljnih prevratnih življov, puntajo se tam celo vojaki. Omike v Rusiji skoro nobene nai, kaj je, to je le luščina brez jedra. In kako tam carski kozaci nastopajo proti ljudstvu! Otroke, dekleta in dečke neusmiljeno more, na tisoč jih zaprejo, v ječah mučijo in končno ustreljijo. In vse to se godi v tisti državi, kjer je mirovni car neomejen vladar! V nevarnem trenutku je car sicer ponudil ljudstvu ustavo, ali obenem je zatrdiril, ko so se nekoliko pomirili duhovi, da nova ustava ne sme krajšati njegevega samoublastva, avtokratije. Volitve v dumo (sedajni ruski drž. zbor) so se izvršile v redu. Durnovo, minister notrajinjih zadev, je trinogi, ki hoče le s krijo in silo vladati. To mora prenehati in car mora z djanji pokazati, da ima istinito voljo mirno in pravično vladati. Najhujša rak-rana Rusije pa so samoublastni in podkupljivi višji russki uradniki. Ta žalostni pojav se more le takrat izboljšati, ako si russka vlad izogni uradnike, ki so zvesti ter se zavedajo svojih dolžnosti. Rus je po svoji naravi slab uradnik, nasproten prostovoljni disciplini. Dokler so v odličnih in najvišjih uradih bili možje nemškega rodu, predvsem Balti, je bila v zahodnih krajih Rusije uprava kolikor toliko nepokvarjena in znosna. Ali zdaj so jih potisnili v kot in podkupnost se je pokazala v vseh uradih russke uprave. Ljudstvo se zavoljo tega punta in zadnja žalostna leta, žalibog, niso za to veliko in nesrečno državo še zadnja krvava leta.

Spodnještajerske stvari.

Koliko je mar slovenski hujskajoči višji duhovščini, ako „Štajerc“ miroljubne duhovnike hvali? Črez leto se pripeti dostikrat iz ene ali druge fare, da imamo priložnost z veseljem poročati o nekaterih res miroljubnih duhovnikih. To si ljudstvo samo šteje v čast ter se veseli, da se še, hvala Bogu, v današnjem žalostnem času najdejo duhovniki, ki se drže svojega sv. poklica. Pa čujte! Neverjetne izkušnje nas uče, da ravno takrat mirna duhovščina, ki živi s svojimi farani v miru in slogi, nima miru od svoje višje duhovščine. Večkrat se mora tak siromak zaradi svojega mirnega obnašanja v svoji tari ostro zagovarjati, ker se mu potem očita, da drži z Nemci ali z napredno stranko. Iz tega je razvidno, da na Spodnjem Štajerskem hujskajoča duhovščina, ki dela nemiri in preprič med ljudstvom, v Mariboru več velja kot kak miren, pošten duhovnik. Bralci, to so resne besede, ki izvirajo od dobro podučene in zanesljive strani. Ker so klerikalni listi dozdaj brez moči delovali proti Štajercu in vse: pričnice, misijoni, spovednice, grožnja s peklom in z zadnjo uro je ostalo na naše vrle naprednjake brez uspeha, so se zdaj lotili drugega, morda še bolj nesramnega sredstva, da šuntajo žene proti možu, otroke proti očetu in s tem kalijo mir v familijah in netijo preprič. Cela klerikalna društva hujskajo zoper svoje sosedne in občinske korporacije in vse to na povelje višje duhovščine! To je žalostno, nizkotno in podlo, to ni častno in možato, zlasti za duhovski stan ne! Kam plove? Zakaj peša vera?

Državna volitev. Za ranjim drž. poslancem Žičkarjem je ravnokar razpisana nova volitev, ki se bo vršila dne 29. maja, ožja morebitna volitev pa bo 1. junija t. l. Voljni okraji so: Celje, Vransko, Gornji grad, Laško, Šoštanj, Konjice, Slovenski gradec, Ptuj, Ormož, Šoštanj, Rogatec, Šmarje pri Jelšah, Brežice, Kozje, Sevnica, Ljutomer, Zg. Radgon. V občinah se voli doma, središča volitve je Celje. Mi vam bomo naše misli naznani v prihodnji številki. Naprednjaki, pripravljalje se že zdaj za to, da vas klerikalno-prvaška stranka ne oslepari. Natančneje v prihodnji številki.

Pijana ženska. V Mariboru so pripeljali na policijo neko neznano žensko, ki se je veliko nalezla alkohola. Tam je kmalu vsled pjanosti umrla.